ΣΕΛΙΣ 2 ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ο ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

(ΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΤΗΣ)

Διάλεξις εἰς τὴν Χ.Ε.Ν. τῆς κ. ΞΑΝΘΙΠΠΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ

(Τελευταῖον)

Μόνο ἡ ἄμεση ἐσωτερική ἐπαφή μαζί τους, θὰ μᾶς καταστήσῃ κοινωνοὺς τῆς αἰσθητικῆς των οὐσίας. Εἶναι ἀπείρως πολυεδρικὰ τὰ πλάσματα αὐτὰ κι' ὁ κάθε ἕνας θὰ τὰ χαρῇ μέσα ἀπὸ τὴ δική του ὀπτικὴ γωνία.

Ἂς δοκιμάσουμε... τὴν ἀμεσότητα αὐτῆς τῆς ἐπαφῆς, σ'ἕνα ἀπὸτὰ πρῶτα διηγήματα τῆς Χριστουγεννιάτικης σειρᾶς: στὸ Χριστόψωμο ποὺ προανέφερα.

Τὸ μῆκος τοῦ κειμένου αὐτοῦ εἶναι ἐλάχιστο, ὅσο ἀντίθετα μεγάλη εἶναι ἡ γοητεία του.

Θαρρεῖ κανεὶς πὼ; πίσωἀπὸ μικρὰ περιστατικὰ τοῦ διηγηματικοῦ αὐτοῦ μύθου, κρύβεται ἕνα μυστικὸς ἀγωγός, ποὺ διοχετεύει ἕνα συνεχές ρεῦμα ὑψηλῆς συγκινησιακῆς τάσεως καὶ μᾶς κάνει στὴν ἐπαφὴ μαζί του νὰ δοκιμάζουμε ρίγη καὶ φρικιάσεις αἰσθητικές, ποὺ μᾶς συγκλονίζουν ὡς τὰ μύχια τῆς ψυχῆς μας.

Μ' ἁδρὲς γραμμές, μὲ δυὸ τρεῖς πινελιὲς θὰ ἔλεγα ἀκριβέστερα μᾶς προσφέρονται ἀπὸ τὸ συγγραφέα, ὅλο κίνησι καὶ χρῶμα, χαρακτηριστικοὶ τύποι τῆς νεοελληνικῆς μας ζωῆς.

Ὁ ριζοκίνδυνος καὶ ἀψὺς ναυτικὸς μὲ τὴ βάρβαρη κι' ἀνεπιτήδευτη εἰλικρίνειά του, ἡ αἰωνία πεθερὰ μὲ τὶς κηδεμονευτικές της ἐπεμβάσεις στὴ ζωὴ τῶν ἀνδρογύνων, ἡ ὑπομονετικὴ νύφη μὲ τὶς μικρὲς χαρὲς καὶ τὶς δουδὲς λύπες. Κι' ἀνάμεσά τους ἐλίσσονται, σὰν ἰοδόλοι ἔχιδνα:, προκαταλήψεις, δυσειδαιμονίες, κακεντρέχειες, ποὺ στὸ τέλος ἀποκορυφώνονται στὸ ἀνθρώπινο δρᾶμα. Στὸ δρᾶμα ποὺ παίρνει τρομακτικὲς διαστάσεις στὴ ἀνθρώπινη συνείδηση τοποθετούμενο μέσα στὶς ὀξύτατες ἀντιθέσεις του.

Ὅταν τὸ ὁλογημένο τὸ χριστόψωμο γίνεται φαρμακερὸ δόλωμα, ἡ χαρμόσυνη προσδοκία τῶν Χριστουγέννων μεταστρέφεται σὲ νεκρικὸ ξόδι, κι' ὁ νοσηρὸς πόθος τῆς διαιωνίσεως ὁδηγεῖ στὴν ὁλοκληρωτικὴ ἀποξήρανσι τοῦ γενεαλογικοῦ δένδρου, τότε ἡ ἀνθρώπινη ἀπώλεια δὲν ἀποτελεῖ φτινόμενο κοινοῦ θανάτου, ἁπλῆ ἀνθρωποκτονία, ἢ φαρμακεία ἐκ δόλου ἢ ἀμελείας.

Δὲν ἔχει τὸ χαρακτηριστικὸ τοῦσυμπτωματικοῦ καὶτυχαίου ποὺ προσδιορίζει τὰ δράματα τοῦ ἀστυνομικοῦ δελτίου.Φαίνεται σὰν νὰ ἐλέγχεται ἀπὸ μιὰ μυστικὴ νομοτέλεια, σὰν νἄχῃ τὸ νόημα «τῆς θείας δίκης», τῆς τιμωροῦ Νεμέσεως.

Εἶναι ἴσως τὸ μόνο ἀπὸ τὰ σημαντικὰ Χριστουγεννιάτικα διηγήματα ποὺ καταλήγει σὲ τραγικὴ λύση. Ὅλα τὰ ἄλλα ἔχουν μιὰ λύση ἀνώδυνη καὶ τὶς περισσότερες φορὲς ἐπαγωγὸ καὶ εὐχάριστη.

Μοιάζει ἡ λύσις των, ἐκ πρώτης ὄψεως, μ' αὐτὸ ποὺ οἱ Ἀμερικανοὶ ἀποκαλοῦν hapy ende ἀλλὰ ποὺ στὸ βάθος του εἶναι κάτι τελείως διαφορετική. Ἐνῶ στὴ πρώτη περίπτωση ἡ Ἀμερικανικὴ «λύσις» πάει νὰ κολακεύσῃ τὰ πιὸ εὐτελῆ καὶ ρηχὰ προσωπικὰ γούστα τοῦ θεατοῦ καὶ κατέρχεται εἰς ἀηδιαστικοὺς ἐνίοτε συνδυασμοὺς καὶ ὑποχωρήσεις μὲ τὴν κοινὴ συνείδησι, στὴν περίπτωσι Παπαδιαμάντη «ἡ λύσις» εἶναι ὑπερπροσωπική, ἀποτελεῖ τὴν ἀντικειμενικὴ μορφὴ τῆς ἐσωτερικῆς διαθέσεως τοῦ «πιστοῦ» τῶν ἑορταστικῶν ἡμερῶν τῶν Χριστουγέννων. Πιστοποιεῖ τὴν ψυχολογίαν τῆς εὐφροσύνης καὶ τῆς ἀγαλλιάσεως, σὰν φυσικῆς προεκτάσεως αὐτῆς τῆς ἑορτῆς, ποὺ εὐρύτερα συμβολίζει τὸ θρίαμβο τῆς χριστιανικῆς ἰδέας.

Ἡ ἐσώτερη ψυχολογικὴ διασταύρωσι τῶν Χριστουγεννιάτικων διηγημάτων του ἔχει αὐτὴ τὴ βασικὴ γραμμή, ποὺ συνιστᾶ ἀνταπόκρισι στὸ βαθὺ αἴσθημα τῆς χριστιανικῆς ψυχῆς.

Μέσα στὶς μορφὲς τοῦ πεζοῦ λόγου ποὺ μᾶς προσφέρει τὸ χριστουγεννιάτικο ἔργο του ὁ νοῦς γαληνεύει,τὸ πάθος καθαίρεται, τὸ συναίσθημα ἐξαγνίζεται καὶ ὁ ἄνθρωπος στὴ γενικώτερη εἰσφορά του, λυτρώνεται ἀπὸ τὰ δεσμὰ τῆς μοίρας του.

Τὸ Χριστουγεννιάτικο ἔργο του ἀπὸ ἀπόψεως μορφῆς, εἶναι ἡ ψυχολογικὴ τοπειογραφία τῆς χριστιανικῆς Ἑλλάδος, τὰ διηγήματά του εἶναι ἠθογραφικοὶ πίνακες τῆς ὑπαίθρου ζωῆς της. Ἀπαράμιλλα ταμπλὼ τῆς εὐλαβικῆς πατρίδος, μὲ τὴν ἀπαλότητα τῶν γραμμῶν της, μὲ τὴ διαύγεια τῆς ἀτμοσφαίρας της, τὴ καθαρότητα τοῦ οὐρανοῦ της καὶ τὸ χρωματικό της ὄργιο τα μπλὼ ποὺ τὰ διαστίζουν λευκότατα ἐρημοκκλήσια εἰς τὸ μεταίχμιον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, τὰ καλύπτουν νέφη ἀπὸ καπνοὺς λιβανωτοῦ τὰ διακοσμοῦν παραστατικὰ σχήματα λευιτῶν, μέσα στὴν ἀχλὺν τῶν ὀρθρων καὶ πιστῶν προσκυνητῶν μπροστὰ σὲ μισοτρεμάμενες κανδῆλες κι' ἀνάμεσα σὲ μονοπάτια ἀναρριχώμενα τὰς κλιτῦς μιᾶς πηγαίας εὐλαβείας.

Ταμπλώ, ποὺ ἐπάνω τους οἱ νεράϊδες, τὰ φαντάσματα, οἱ δρυκόλακες, οἱ καλλικάντζαροι, τὰ ξωτικά, ἀποτελοῦν τὴν ἁπλοϊκὴ προέκτασιν τοῦ θείου μυστηρίου καὶ τὴν προβολὴν τοῦ θρησκευτικοῦ δέους. Μέσα στὸ γραφικὸ σύνολο αὐτῶν τῶν στοιχείων, ποὺ τόσο ἀθρόα χρησιμοποιήθηκαν ἀπὸ τὸ συγγραφέα, προβάλλει πάντα ἡ σκιὰ τῆς εὐσεβείας, τῆς λατρείας, τοῦ δέους, τῆς πίστεως. Ἡ σκιὰ ποὺ ἀμβλύνει τὶς αἰχμές, ἀπαλύνει τὶς ἀντιθέσεις καὶ τὰ ὑποτάσσει σ' ἕνα κυρίαρχο νόημα, σὲ μιὰ ἰδέα ποὺ εἶναι ἡ συνισταμένη ὅλων, σὲ κάτι ποὺ μοιάζει μὲ ἀτμόσφαιρα, ποὺ μέσα της ἐκεῖνα ἀναπνέουν καὶ ζοῦν.

Εἶναι ἡ τάσις τῆς ἁπλότητας καὶ ἔντονης θρησκευτικότητος ποὺ τὰ χαρακτηρίζει. Ἐκείνη τὰ ἐπενδύει μὲ τὸ διαφανῆ πέπλο της, ἔτσι ποὺ νὰ πλάθωνται, ἑνοποιοῦνται, νὰ μορφοποιοῦνται καὶ νὰ ἀνάγωνται σὲ ζωντανὰ σύμβολα καλλιτεχνικῆς ζωῆς. Ἡ θρησκευτικότης αὐτὴ δὲν ἀποτελεῖ μόνο ὑποκειμενικὴ προδιάθεση τοῦ δημιουργοῦ του, ἀλλὰ συστατικὸ ἀντικειμενικὸ στοιχεῖο τῆς ψυχικῆς ζωῆς τῆς ἐποχῆς του. Δὲν ἀποτελεῖ αὐθαίρετο ἐπινόημα, στατικό, ἀντιδραστικό, ὀπισθοδρομικό, ὅπως θέλησαν μερικοὶ νὰ τὸ χαρακτηρίσουν, ἀλλ' ἀπεναντίας, ἀναγκαῖο σχῆμα γιὰ τὴν ὁλομερῆ, πλήρη καὶ ἀληθινὴ ἔκφρασι τῆς συγκεκριμένης ἐποχῆς ποὺ διερμηνεύει.

Ἡ ἀξία τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἔργου, ἐξαρτᾶται πάντα ἀπὸ τὸ βαθμὸ τῆς ἀποδόσεως τοῦ ἀληθινοῦ νοήματος τῆς ζωῆς καὶ ὁ βαθμὸς τῆς ἀποδόσεως εἶναι συσχετικὸς μὲ τὸν τρόπο τῆς ἀποδόσεως αὐτοῦ τοῦ νοήματος τῆς ζωῆς.

Ἂν ἡ πεμπτουσία τῆς ἐποχῆς μέσα στὴν ὁποία ἐκυοφορήθησαν τὰ διηγήματα τοῦ Παπαδιαμάντη ἦτανε ἡ θρησκευτικότης, ἀνάλογος θὰ πρέπει νὰ εἶναι καὶ ὁ τρόπος καὶ τὰ μέσα τῆς ἐκφράσεώς της. Ἔπρεπε κατὰ συνέπειαν νὰ γίνῃ ἀναπόφευκτη χρησιμοποίησις τῶν γραφικῶν στοιχείων ποὺ ἐχρησιμοποιήθησαν διότι ἡ ἀντικειμενίκευσις τῆς ἰδέας τῆς θρησκευτικότητος, δὲν μποροῦσε νὰ γίνῃ μὲ μιὰ ἀναλυτικὴ σειρὰ ἐννοιολογικῶν ἐπιμερικεύσεων ἀφηρημένης μορφῆς, πρᾶγμα ποὺ ἀνάγεται στὴν ἁρμοδιότητα τῆς φιλοσοφίας, ἀλλὰ μόνο μὲ αἰσθητοποιημένες μορφὲς καὶ συγκεκριμένα σχήματα καὶ σύμβολα, ὅπως αὐτὰ ποὺ χρησιμοποίησε ὁ Παπαδιαμάντης. Ὅπως ἡ φιλοσοφία ἐκφράζεται ἀναγκαστικὰ μὲ τὶς ἔννοιες καὶ ἡ ἠθικὴ μὲ τὶς πράξεις ἔτσι καὶ ἡ τέχνη μὲ τὶς αἰσθητὲς μορφές.

Αὐτὴ εἶναι ἡ ὀρθόδοξη ἐγγελιανὴ ἄποψις, ἡ ὁποία στὸ βάθος της παραμένειἀκλόνητη.

Ὄχι συνεπῶς ἀντίθετη δὲν ἦτανε ἀλλὰ ἀναγκαία ἡ χρησιμοποίησι τῶν στοιχείων καὶ τῶν μέσων αὐτῶν προκειμένου νὰ ἐκφρασθῇ στὴν πληρότητά του τὸ αἴτημα τῆς ἐποχῆς.

Σημασία γιὰ τὸ ἔργο τοῦ Παπαδιαμάντη δὲν ἔχει ἡ χρησιμοποίησις ἀλλὰ ὁ τρόπος τῆς χρησιμοποιήσεως. Κι' αὐτὸ ὅπως εἶπα πιὸ ἐπάνω εἶναι ὑπόθεσις χρίσματος, ὑπόθεσις ταλάντου.

Τὰ χριστουγεννιάτικα διηγήματα τοῦ Παπαδιαμάντη, μὲ τὴν ὑποβλητικὴ θρησκευτικότητά τους, ἀναδίνουν τὸ ἄρωμα τοῦ λιβανωτοῦ ποὺ ἡμερώνει τὴν ψυχὴ τοῦ πιστοῦ ἀλλὰ ταὐτόχρονα ἀστράφτουν ἀπὸ τὴν ὁμορφιὰ τοῦ ἀπολύτου, τὴν ὁμορφιὰ τοῦ πνεύματος, ποὺ συνεπαίρνει καὶ ὁδηγεῖ τὸν ἀναγνώστη στὴ «κάθαρση».

Ἔτσι πραγματώνουν τὸ ὕψιστο «τέλος» τῆς τέχνης καὶ δικαιώνουν ἀπόλυτα τὴν ὕπαρξί τους γιατὶ ἐπιτυγχάνουν τὸν ἀντικειμενικό τους σκοπό, ποὺ εἶναι καὶ σκοπὸς τῆς τέχνης.

Στὸ σημεῖο αὐτὸ κοινὴ ὑπῆρξεν ἡ ἀναγνώρισις, ὁμόθυμη ἡ παραδοχή.

Οἱ σημαντικώτεροι ἐκπρόσωποι τῆς πνευματικῆς ἡγεσίας τῆς ἐποχῆς του, ἀπεκάλυψαν στὸ πρόσωπο του, τὸ γνησιώτερο ἐκπρόσωπο τῆς νεοελληνικῆς τέχνης, τὸν ἀληθινὸ ἀπόστολο τῶν ἑλληνικῶν γραμμάτων.

Καὶ ἡ ἱστορικὴ πεῖρα ἦλθε νὰ κυρώσῃ τὴν πιστοποίησι αὐτὴ μὲ τρόπο κατηγορηματικό. Ἡ πίστη τῶν μετέπειτα γενεῶν στὸ πρόσωπο τοῦ Παπαδιαμάντη, ἀποτελεῖ τὴν ἐγκυρότερη θεμελίωσι τῆς φήμης του.

Μὲ τὴ ζωὴ καὶ τὸ ἔργο του ὑπῆρξεν ὁ ζσιος τοῦ πεζοῦ μας λόγου, ἡ βιβλικὴ μορφὴ τῆς ἑλληνικῆς γραμματείας, γι' αὐτὸ τὰ χριστουγεννιάτικα διηγήματά του θὰ μᾶς συγκινοῦν πάντα μ' ἕνα τρόπο ὅλως ἰδιαίτερο καὶ ξεχωριστό. Θίγουν τὴν εὐπαθέστερη χορδὴ τῆς ψυχῆς μας, τὴ χορδὴ ποὺ ἀναδίνει καὶ ἀντηχεῖ τοὺς ἀβρότερους ἤχους τοῦ συναισθήματος σὰν ἕνα παληὸ βιολί. Γιατὶ τὴ χορδὴ αὐτὴ τὴν τανύει μέσα μας Χρισνιανικὴ παράδοσις αἰώνων.

● Απο Την Ζωην Της Πολεως ●

Στα Πεταχτα

Ὡραία, ἡσυχη καὶ ἡλιόλουστη ἡμέρα χθὲς ἐπέτρεψε τὸν καλλίτερον ἑορτασμὸν τῆς χθεσινῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων.

—Καὶ ἔτσι ὁ κόσμος ἀπεζημιώθη κάπως ἀπὸ τὴ κακοκαιρία ποὺ ἐπεκράτησε τὴν πρωτοχρονιά.

—Ἕνας ἀπὸ τοὺς κεντρικώτερους δρόμους τῆς πόλεως, ἡ ὁδὸς Σαχτούρη, ἔχει ὑποστῆ ἐκ τῶν τελευταίων βροχῶν τέτοια χάλια ὥστε νὰ παρίσταται ἀνάγκη ἀμέσου Δημοτικῆς μερίμνης.

—Ἂν δὲν εἶναι ἐφικτὴ μία κανονικὴ ἐπισκευή, ἂς τῆς ρίψουν τοὐλάχιστον λίγο ἀμμοχάλικο νὰ διορθωθῇ ἔστω καὶ προσωρινῶς.

—Ἔλλειψις ἄρτου ἐσημειώθη εἰς τὰ ἀρτοποιεῖα τῆς πόλεώς μας καὶ ἐκ ταύτης ὁ ἀναπότρεπτος συνωστισμός.

—Ἐν πολλοῖς τοῦτο ὀφείλεται καὶ εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι πολλοὶ νομίζοντες ὅτι τὰ ἀρτοποιεῖα θὰ ἦσαν κλεστὰ χθὲς καὶ σήμερον ἐσπευδον νὰ προμηθευθοῦν ἄρτον δύο ἡμερῶν.

—Τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι ἐσημειώθη ἔλλειψις μόνον λευκοῦ ἄρτου, ἡ δὲ ποιότης ἐκείνου τοῦ δελτίου εἶναι κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς ἀθλία.

—Ἐπωφελούμενοι τῆς χθεσινῆς λιακάδας οἱ Πατρινοὶ ἐξέδραμον πρὸς τὰ προάστεια ὁμαδικῶς.

—Τὴν περισσοτέραν κίνησιν συνεκέντρωσαν, ὅπως συνήθως ἄλλως τε τὰ Μποζαΐτικα.

—Μὲ τὴν σημερινὴν ἑορτὴν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου κλειει καὶ ὁ κύκλος τῶν μαθητικῶν διακοπῶν.

—Καὶ οἱ μαθηταὶ μικροὶ καὶ μεγάλοι ξεσονίζουν μὲ βαρυθυμίαν τὰ βιβλία των διότι ἀπὸ αὔριον παύει τὸ τεμπελιό . . .

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΣΤΗΛΗ
Οι Σημερινοι Αγωνες

Τὸ σημερινὸν ἀγνωνιστικὸν πρόγραμμα ἔχει ὡς ἑξῆς:

—ΓΗΠΕΔΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΥ

Ὥρα 3 μ.μ. Ὀλυμπιακὸς—74η Ταξιαρχία Ἰωαννίνων. Διαιτητὴς ὁ κ. Ν. Μουχθῆς. Ἐπόπται οἱ κ.κ. Φιλιππίδης—Σπανός.

—ΕΙΣ ΠΥΡΓΟΝ

Ὥρα 3 μ.μ. Ἐθνικὸς—Ἀ πόλλων Πατρῶν.

—ΕΙΣ ΑΜΑΛΙΑΔΑ

Ὥρα 3 μ. μ. Ἐθνικὸς—Θύελλα Πατρῶν.

—ΕΙΣ ΑΓΡΙΝΙΟΝ

Ὥρα 3 μ. μ. Παναιτωλικὸς Ἀστὴρ—Πατρῶν.

—ΕΙΣ ΛΙΓΙΟΝ

Ὥρα 3 μ. μ. Παναιγιεὺς—Παναχαϊκή.

ΜΠΑΣΚΕΤ—ΜΠΩΛ

Τὴν πρωΐαν, ἐξ ἄλλου, θὰ γίνουν 3 ἀγῶνες μπάσκετ—μπὼλ εἰς τὸ γήπεδον τῆς ΕΑΠ διὰ τὸ ἐσωτερικὸν πρωτάθλημα τοῦ συλλόγου καὶ εἰς τὸ στάδιον ὁ τελικὸς ἀγὼν τουρνουᾶ τῆς Πανα-χαϊκῆς.

ΟΙ ΧΘΕΣΙΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Ἡ Παναχαϊκὴ ἐνίκησε χθὲς τὸν Ὀλυμπιακὸν εἰς τὸ γήπεδόν της μὲ 3—2.

ΠΑΝΑΙΤΩΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ ΠΑΤΡΩΝ 1—1

ΑΓΡΙΝΙΟΝ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας) Ὁ ἀγὼν Παναιτωλικοῦ καὶ Ἀστέρος Πατρῶν ἔληξε μὲ ἰσοπαλίαν ἀμφοτέρων τῶν ὁμάδων ἐπιτυχουσῶν ἀνὰ ἕν τέρμα. Αὔριον θὰ δοθῇ ἡ ρεβάνς.

ΑΟΥΣΤΡΙΑ ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟΣ 5—1

ΑΘΗΝΑΙ. Ἡ ὁμὰς τῆς Ἀ. Αὐστρια ἐπεβλήθη τοῦ Πανα-θηναϊκοῦ μὲ 5—1.

ΤΑ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Κλέωνος Παράσχου: ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΡΟΪΔΗΣ. Ἡ ζωή, τὸ ἔργο, ἡ ἐποχή του. Δρ. 35.000.

Ἥλια Βενέζη: ΕΞΟΔΟΣ. Τὸ χρονικὸ τῆς σκλοβησᾶς. Δρ 35.000.

Παντελῆ Πρεβελάκη: Η ΠΟΛΙΤΕΙΑ. Τὸ τρίτο καὶ τελευταῖο βιβλίο τῆς σειρᾶς ὁ «Κρητικός». Δρχ. 35.000.

Νάσου Χρησιδη: ΟΝΕΙΡΟ. Μυθιστόρημα μὲ ἐξώφυλλον τοῦ ζωγράφου Βασιλείου. Δρχ. 25.000.

Ι. Μ. Παναγιωτοπούλου: ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΙ. Μυθιστόρημα ἀπὸ τὸν ἀγῶνα τῆς τελευταίας δεκαετίας. Δραχ. 35.000.

Ρ. Κίπλυγκ: ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ. Μετάφραση Κοσμᾶ Πολίτη. Δρχ. 20.000.

Α. Τερζάκη: ΔΙΧΩΣ ΘΕΟ. Μυθιστόρημα.

Καὶ δλαι αἱ νεώτεραι ἐκδόσεις εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον Κουλουμπῆ.

ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ
ΔΡΟΣΙΝΗΣ

Ἕνας δημιουργὸς ποὺ σκλάβωσε τὴ λαϊκὴ ψυχὴ μὲ τὴν ἁπλότητα τῆς ρίμας του στὰ χρόνια του τὰ ἤσυχα ἔσβυσε ὅ,τι καὶ μέρες ἀπ' τὰ γηρατειά. Δὲν ἔνοιωσε τὸν πόνο ὅταν πέθανε, γιατὶ ἐχάθηκε σὰν τὰ τραγούδια ποὺ βουλιάζουν ὅλο γλυκάδα σ' ὁ διάστημα, σὰν τὰ τραγούδια ποὺγραφε Αὐτός, ὁ ποιητὴς μας ὁ χαρούμενος καὶ ὁ ρωμαντικός, ὁ ἄνθρωπος ὁ γελαστὸς καὶ ὁ αὐθόρμητος. Ἀπὸ τὴν περασμένη Τρίτη τὰ μεσάνυχτα δὲν εἶναι στὴ ζωὴ τῆς «ἀνθισμένης μυγδαλιᾶς» ὁ στιχουργός. Καὶ πάγωσαν τὰ χέρια τοῦ Δροσίνη, ποὺ βάλανε στὰ τρυφερὰ αὐτάκια τῆς Ἀμαρυλλίδας κεράσια κατακόκκινα στὰ πρώτα της σκιρτήματα,τῆς ἠρωΐδας του ποὺ μέσ' στὸ ρωμαντισμὸ της φλογερῆς ψυχῆς του ἔδωσε σ' ὁποιον διοβασε τὸ ἔργο του αὐτὸ τὸ ρίγος τῆς ἐρωτικῆς χαρᾶς, ποὺ γεύτηκε ὁ ποιητὴς ἀχόρταγος στὰ νειάτα του. Ἡ Θύελλα δὲν θρόιτσασε μεσ' τὴν ψυχὴ τοῦ ὄμορφου τραγουδιστὴ καὶ τοῦ τρανοῦ του ἔργου —μόνο ἡ φλόγα τῆς γαλήνης του ἐστάθηκε κοντά του, μιὰ φλόγα ποὺ τὴν φύτηξε ὁ ἄνεμος καὶ κάη ἐ ὁλόισια ἡσυχη σὰν τὴ σκέψη του καὶ τὴν καρδιά του. Οἱ «Ἀγροτικὲς ἐπιστολές», ἡ «Ἀραρυλλίδα», τὸ «Βοτάνι τῆς ἀγάπης» (ἡ συγγραφικὴ του ἐργασία), οἱ «Ἰτοὶ τῆς ἀράχνης», οἱ «Ἐταλακτῖτες», ἡ «Γαλήνη» καὶ τὰ «Φωτερὰ Σκοτάδια» (οἱ ποιητικές του συλλογές) εἶναι ὁ σιγαλὸς ὕμνος στὴν ἀνθρώπινη ψυχὴ καὶ στὶς λαχτάρες της, εἶναι ἕνα τρισεύγενο νανούρισμα στοὺς κουρασμένους στοχασμοὺς ποὺ ἠσυχάζουνε, μοιάζει σὰν τὸ τραγούδημα ποὺ λὲν τ' ἀποσταμένα κύματα στὶς ἀμμουδιὲς ποὺ ξεψυχᾶνε. Δὲν ἤρθ' ἡ Φαντασία του νὰ ἀγκιξῃ μὲ τὰ δάχτυλα τῆς λύρας τὶς γλυτόλαλες χορδές, παρὰ μαζεύτηκαν οἱ ἀταμνήσιες τῆς ζωῆς του, μιᾶς πλούσιας ζωῆς γεμάτης ἀπ' τὶς τρέλλες καὶ τὴν ἔκλαψε καὶ στοῦ χαμοῦ του τὸ ἀντίρυσμα. Ὁ σύντροφος τοῦ Παλαμᾶ καὶ τοῦ Πολέμη δὲν ἐχολόσκασε ποτέ, οὔτε καὶ βασανίστηκε στὸ ἔργο του. Δούλεψε τὸ συναίσθημα γι' αὐτόν. Ἄφισε τῆς ψυχῆς του τὸ ποτάμι νὰ πλημμυρίσῃ κάθε ἔργο του, ἕνα ποτάμι ὁρμητικὸ ποὺ γκ ἐμισε κάθε ἀρρωστημένο στοχασμὸ καὶ ἔκλεισε κάθε θλιμμένο λογισμὸ στὴν ἀγκαλιά του.

Γεννήθηκε ὁ Δροσίνης στὰ 1859 καὶ πέθανε προχτὲς μέσ' τὰ βαθειὰ γεράματά του.

Β. Λάζ.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΚΥΛΙΝΔΡΟΜΥΛΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Συλλόγου σήμερον Κυριακὴν ὥραν 9ην π. μ. ἕως 1ην μ. μ. ὅπως προσέλθουν εἰς τὸ Ἐργατικὸν Κέντρον Πατρῶν διὰ νὰ μετάσχουν εἰς τὰς γενομένας ἀρχαιρεσίας διὰ τὴν ἀνάδειξιν Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἀντιπροσώπων Ἐργατικοῦ Κέντρου Πατρῶν καὶ Ὁμοσπονδίαν Μυλ)λων.

Ἡ Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ

Παν. Ζησιμᾶτος, Θωμ. Παπαγεωργίου, Ἀντ. Καλλιβωκᾶς

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ ΠΑΤΡΩΝ

Σήμερον Κυριακὴν 7—1—51 καὶ ὥραν 11 π.μ. ἡ Μουσικὴ τοῦ Δήμου θέλει ἐκτελέσει ἐκλεκτὸν πρόγραμμα εἰς τὸ πάρκον ἁγίου Ἀνδρέου καὶ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀρχιμουσικοῦ κ. Κ. Καρυδάκη.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΗΣ

Σήμερον Κυριακὴν θὰ τελεσθῶσι δύο Θ. Λειτουργίαι.

(Ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ)

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

—Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Κάτω Ἁλισσοῦ

Σήμερονκυριακὴν 7ην τρέχ. ὁ Ἱερὸς Ναὸς Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, τελεῖ τὴν ἐτησίαν αὐτοῦ πανήγυριν, μετ' ἀρτοκλασίας καὶ πάσης ἐπισημότητος. Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν θὰ λάβωσι μέρος καλλίφωνοι ἱερεῖς καὶ ἱεροδιάκονοι ἐκ Πατρῶν καὶ ὁ διάσημος ἱεροψάλτης κ. Κωνσταντῖνος Παπαγγελόπουλος ἐκ Κορινθίας. Οἱ φιλέορτοι ἂν προσέλθωσι.

Ἡ Ἐνοριακὴ Ἐπιτροπεία

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Διημερεύοντα

Παπαχρήστου Ἰω. Τσώρτσιλ 258, Πρόβος Βλ. Γερμανοῦ 111, Σιγαλὸς Ἀθ. Γεύναρη 45, Βασιλόπουλος Γεωργ. Ἁγ. Νικολάου 65, Μακρυγέννης Παν. Μαιζῶνος 77. Στράτος Ἀπόστ. Ἁγ. Ἀνδρέου 114.

Διανυκτερεύοντα

Παπαδημητρίου Ἀντ. Τσώρτσιλ 287. Ἀρβανίτης Κων. Στ. Βουλγάρεως 35.

ΑΥΡΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ

Διανυκτερεύοντα

Τσακίρης Διον. Τσώρτσιλ 266, Ἡλιοπούλου Ἑλένη Κολοκοτρώνη 18.

Συνταγαὶ τοῦ Ι.Κ.Α.

Γεωργαντόπουλος Ι. Ἀλ.Ὑψηλάντου 143, Πουλίδας Π. Ἁγ. Ἀνδρέου 95, Εὐαγγελόπουλος Ἀρ. Γερμανοῦ 35, Θεοδωρόπουλος Ἀχ. Ἁγ. Νικολάου 37, Οἰκονόμου Ἅγγ. Κορίνθου 195.

Ἰατροὶ τοῦ Ι.Κ.Α εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις καὶ ἐν ὥρᾳ νυκτὸς

1) Φλέκας Ἄγγελος Γερμανοῦ 46. 2) Κατσαρὸς Ἰωάννης Πατρέως 19,3) Ζαχαρόπουλος Μιλτ. Βουλγάρεως 40. 4) Μαλιώρης Νικόλαος Πατρέως 56, τηλέφωνον 29.22, 5) Κ. Γιαννακόπουλος ὁδὸς Θωμᾶ Παλαιολόγου 8.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΥΣ

Ὁ πατὴρ 5 τέκνων Δ. Π. (συνοικία Ζαβλάνη 260) πάσχων ἐξ ὀξείας πλευρίτιδος στερεῖται καὶ αὐτοῦ τοῦ ἄρτου τῶν παιδιῶν του καὶ ζητεῖ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν φιλανθρώπων. Προσφοραὶ γίνονται δεκταὶ εἰς τὸ φαρμακεῖον κ. Βασιλοπούλου Ἁγ. Νικολάου καὶ Κανακάρη.

Πατὴρ πέντε τέκνων προσβληθεὶς ὑπὸ φυματιώσεως καὶ εὑρισκόμενος εἰς τὸ σανατόριον, μὴ ἔχων οὐδένα πόρον, ποιεῖ θερμοτάτην ἔκκλησιν πρὸς τοὺς φιλανθρώπους ὅπως ἔλθουν ἀρωγοὶ πρὸς τοῦτον καὶ ἀγοράσῃ ὀλίγα φιαλίδια στρεπτομυκίνης καὶ ὀλίγα δίσκια Π.Α.Σ. Πᾶσα προσφορὰ δεκτὴ εἰς τὸ φαρμακεῖον Κωστογιάννη, Κορίνθου 323, διὰ τὸν ἀσθενῆ Κ. Χαλιώτην.

Ἄπορος φυματική, Γασία χήρα Σπυρ. Καλούδη, στερουμένη τῶν πάντων ἐξαιτεῖται τὴν εὐσπλαχνίαν τῶν χριστιανῶν ἵνα τὴν ἐνισχύσουν οἰκονομικῶς ἢ ὑλικῶς νὰ ἀγορᾶση τὰ ἀναγκαιοῦντα φάρμακα πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς νόσου ὡς καὶ ὀλίγον γάλα πρὸς διατήρησιν τῆς ζωῆς της. Ἐκεῖνοι οἵτινες θὰ συγκινηθοῦν ἐκ τῆς ἐκκλήσεως ταύτης καὶ ἐπιθυμοῦσι νὰ ἔλθωσιν ἀρωγοὶ δύνανται νὰ καταθέσωσι τὴν προσφοράν των εἰς τὸ ἐντοῦθα Φαρμακεῖον κ. Σ. Κουρλαμπᾶ ἢ καὶ τὴν ἰδίαν Θεραπευτήριον Γηροκομεῖου.

ΕΝΑ ΓΚΡΟΥΠ ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ

ΟΙΚΟΣ ΚΟΠΤΙΚΗΣ-ΡΑΠΤΙΚΗΣ

ΒΑΣΩ ΛΑΓΑΡΗ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1938

Κανακάρη 96—ΠΑΤΡΑΙ—Τηλέφ. 34—08

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ-ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ
Ὡρολόγια
ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ
Εἰς τ